

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Observatio circa litteram Articuli VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

Prima Conclusio. In raptu Paulus de una re erat certus, scilicet, se raptum esse usque ad tertium celum, alia verò erant ei omnino ignota; scilicet, utrum in corpore, aut extra corpus, hoc expressè constat ex verbis ipsiusmet PAULI 2. Corinth, 12. Scio hominem in Christo raptum usque ad tertium celum, sive in corpore, sive extra corpus nescio, DEVS scit. Unde fit, quòd neque in raptu, neque transacto raptu Apostolus cognoverit, utrum ejus anima fuerit à corpore separata, necne, quòd probat Divus Thomas ex D. Augustino lib. 12. super Genes. cap. 5. ubi post longam inquisitionem concludit: Restat ergo (inquit) fortasse, ut hoc ipsum eum ignorasse intelligamus (utrum quando in tertium celum raptus est, in corpore fuerit anima, quomodo est anima in corpore, cum corpus vivere dicitur, sive vigi-

lantis sive dormientis, sive in ecstasi à sensibus alienati) an omnino de corpore exierit, ut mortuum corpus jaceret.

Secunda Conclusio ex Resp. ad 3. Visio Pauli in raptu quantum ad aliquid fuit similis visioni beatorum, scilicet quantum ad id quòd videbatur, & quantum ad aliquid dissimilis, scilicet quantum ad modum videndi, quia non ita perfecte vidit, sicut Sancti, qui sunt in Patria. Unde Augustinus dicit 12. super Genes. ad litteram. Quamvis abrepto Apostolo à carnis sensibus in tertium celum, hoc desinit ad plenam perfectamque cognitionem rerum, quæ Angelis inest, quòd sive in corpore esset, sive extra corpus esset, nesciebat. Hoc utique non deerit, cum receptus corporibus in resurrectione mortuorum corruptibile hoc induetur incorruptione.

Observatio circa litteram Articuli VI.

Circa secundam conclusionem Articuli notandum, cum Cajetano præcipuè circa illa verba Augustini, quæ quidem cautè legenda sunt, neque ex eis colligat, quòd tantum hoc defuerit Paulo ad plenam perfectamque cognitionem rerum quæ Angelis inest, &c. Quoniam verisimile

est, imo majus judicium de multis aliis. Quandoquidem multa alia non pertinebant ad ipsum Paulum; se autem in corpore vel extra corpus esse, vel tibi ad se pertinebat, meminit autem hujus solius Augustinus, non quòd hoc solum exceptum sit, sed quia hoc solum scriptum est.

DISPUTATIO V.

De Raptu Divi Pauli.

Postquam D. Thomas differuit de raptu & ecstasi divina, jam ab isto articulo tertio usque ad sextum inclusive incipit de ea specie raptus differere, quæ inter alias est nobilissima, de raptu, inquam, quo anima Pauli ad divinæ essentia visionem divinitus fuit elevata; circa hujusmodi autem Divi Pauli raptum primò differemus, an Paulus in raptu viderit divinam essentiam, idemque de Moyse, DEO dante, inquiremus. Secundò, An visio intuitiva DEI mortali homini communicata natura sua efficiat ecstasim, id est, à sensibus abstractionem. Tertiò, Quid intelligatur per tertium celum, ad quod fuit Paulus sublimatus. Quartò, Ignoraveritne Paulus, an esset in corpore vel extra corpus. Quintò, An transacto raptu fuerit Paulus recordatus eorum, quæ vidit. Sextò, An anima Pauli fuerit in raptu à corpore separata.

CAPVT I.

Utrum tam Paulus, quam Moyses divina virtute fuerint elevati ad divinam Essentia unionem.

Prima Assertio: Licet facialis DEI visio alterius sit vitæ, ac post mortem finis adipiscendus, ad quem in hac vita tendimus, nihil obstat quominus DEUS, si velit se ipsum adhuc manifestare, possit in hac vita mortali ab homine clarè & intuitivè videri.

Hac sententia aperè colligitur ex Divo Bonaventura, qui de septem gradibus contemplationis,

dom hunc visionis claræ DEI septimum & postremum constituit gradum. Primum gradum, inquit, dicamus ignem. Secundum anctionem. Tertium ecstasim. Quartum speculationem. Quintum gustum. Sextum quietem, Septimum gloriam.

Nec multum distat Divus Thomas 2. 2. quæst. 180. art. 4. ad 3. in sexto gradu ponit contemplationem divinæ veritatis, in qua finaliter inquit, contemplatio perficitur. Et clarius idem D. Thomas artic. 5. in corpore, ubi sic ait: In hac vita potest esse aliquis dupliciter. Vno modo, secundum actum, in quantum scilicet actualiter utitur sensibus corporis, & sic nullo modo contemplatio presentis vitæ potest pertingere ad videndum DEI essentiam. Alio modo potest esse aliquis in hac vita potencialiter, & non secundum